

#Compartim. Fer possible la cultura o disputar-ne el sentit

Publicat per [Interacció](#) [1] el 09/04/2026 - 11:12

Hi ha una manera d'entendre la política cultural que posa el focus en allò que es fa: programar, produir, ampliar l'accés. Els textos d'aquesta setmana apunten en una altra direcció. Sense formular-ho obertament, desplacen la mirada cap a les condicions que fan possible l'experiència cultural: com es produeix, com es rep, com circula i sota quins marcs adquireix valor.

Aquest desplaçament no és menor. Sovint, la política cultural se sent més segura quan actua sobre entorns, recursos o dispositius que quan entra en terrenys més disputats com el criteri, el relat o la definició del valor cultural. La frontera no és tan neta com de vegades es pressuposa. Intervenir en les condicions també és orientar, encara que no es declari, quines formes culturals es consoliden, quines circulen millor i quines lectures acaben ocupant el centre.

La intervenció sobre les condicions és operativa. La seva neutralitat és més discutible.

Això és, en el fons, el que travessa tots cinc textos: la intervenció sobre les condicions és més operativa, però no és neutra. I quan la pregunta es desplaça cap al sentit, el marge d'acció es torna més inestable, no només per una qüestió de límits, sinó també de responsabilitat pública.

Les condicions també escriuen el relat

MOIN Film Fund supports Green

Transformation and Storytelling

Sylvia Amann, 13 de març de 2026

L'article presenta el cas del fons alemany MOIN com a exemple d'integració de criteris ambientals en el sector audiovisual. La seva estratègia combina estàndards de reducció de CO₂ vinculats al finançament, assessorament i eines com certificacions i guies per orientar narratives sostenibles. L'enfocament abasta tota la cadena de valor, des de la producció fins als continguts. Tanmateix, emergeix una tensió rellevant: els mecanismes públics eviten intervenir directament en el relat, fet que limita la incidència en el "green storytelling". Per això, el fons opta per vies indirectes com la formació, la sensibilització o l'acompanyament. El cas mostra fins a quin punt la transformació verda és més assumible institucionalment quan es concreta en condicions, recursos i procediments que quan entra en el terreny més disputat del sentit.

Pistes per als municipis

El cas posa en relleu una línia de treball cada vegada més present: intervenir en les condicions de producció. Aquesta via és operativa perquè es pot traduir en criteris, recursos i acompanyament. Però no és una zona neutra. Quan una administració defineix requisits, incentius o marcs d'elegibilitat, no només regula processos: també afavoreix determinades orientacions culturals. La qüestió no és si hi ha incidència sobre el sentit, sinó com s'exerceix i amb quina legitimitat. Això obliga a pensar instruments intermedis i a definir millor fins on arriba la responsabilitat pública, no només sobre què es produeix, sinó sobre quines condicions fan possibles i afavoreixen determinats relats.

Llegiu l'article complet: [Creatives Unite](#) [2]

Mediar també és orientar la mirada

Àlex Portolés: “Des dels cineclubs aportem

context i una mirada crítica”

Maria Cerezuela, 30 de març de 2026

L'entrevista a Àlex Portolés, president de la Federació Catalana de Cineclubs, reivindica els cineclubs com a espais que van més enllà de l'exhibició. El seu valor no es limita a projectar obres, sinó que rau en la capacitat de generar context, debat i lectura crítica, especialment en un entorn marcat per plataformes i consum individualitzat. També s'hi exposen les dificultats estructurals del sector, amb una forta dependència del voluntariat i una fragilitat organitzativa persistent. Malgrat això, els cineclubs hi apareixen com a espais de construcció comunitària i de formació de mirada, amb un paper actiu en la diversitat cultural i en la relació amb els públics. El text recorda que l'experiència cultural no es resol només en l'oferta, sinó també en les mediacions que la fan llegible.

Pistes per als municipis

El text desplaça el focus de la programació cap a les condicions de recepció. La qüestió no és només què s'ofereix, sinó com es creen espais per mirar, interpretar i discutir. Això interpel·la el paper dels equipaments i dels circuits municipals, sovint orientats a garantir agenda més que experiència. També posa en evidència una paradoxa persistent: funcions culturals centrals com la mediació, el context o la formació de mirada es mantenen sovint des d'estructures precàries o poc reconegudes. I alhora, el context que acompanya també orienta la lectura: entre acompanyar i conduir hi ha una línia fina que rarament s'explicita. Si es volen públics actius i no només assistència, cal reforçar també aquestes infraestructures més fràgils de recepció i de conversa.

Llegiu l'article complet: [Cultura21](#) [3]

Projectes que només tenen sentit en xarxa

El Cerdanya Film Festival porta el Berguedà

al mapa

Miquel Spa, 18 de març de 2026

La notícia explica l'extensió del Cerdanya Film Festival cap al Berguedà, ampliant el seu abast territorial més enllà de la seva seu habitual. Aquesta expansió es planteja com una estratègia de connexió entre comarques, amb l'objectiu de reforçar el festival com a plataforma cultural compartida. El projecte combina projeccions, activitats professionals i accions formatives, i busca generar circulació de públics, continguts i oportunitats en entorns no metropolitans. Més enllà del creixement d'un esdeveniment, el cas apunta a una qüestió de fons: la necessitat de pensar infraestructures culturals que no quedin tancades dins d'un únic municipi ni depenguin exclusivament de la centralitat urbana.

Pistes per als municipis

El cas desplaça la mirada municipal cap a una escala territorial més àmplia. El festival no funciona només com a programació, sinó com una infraestructura de connexió entre municipis, públics i agents que cap municipi podria sostenir per si sol. Això obliga a sortir d'una lògica local autocentrada i a pensar en circuits culturals compartits, especialment en contextos on la massa crítica és limitada. La qüestió no és només portar activitats a més llocs, sinó construir relacions estables de cooperació i circulació. Per a molts municipis, el repte no serà tant fer més, sinó fer possible que alguns projectes tinguin sentit només quan s'imaginen i es governen en xarxa.

Llegiu l'article complet: [Regió7](#) [4]

Aquestes setmanes també hem llegit

Dues peces que no amplien tant els casos com el marc des d'on llegir-los.

Ya no quedan almas que vender Ángel Prats, 5 d'abril de 2026

L'article descriu un desplaçament progressiu de la capacitat de decidir, interpretar i donar sentit cap a sistemes que anticipen i orienten l'experiència. No es tracta només de tecnologia, sinó d'un marc en què les opcions, les emocions i fins i tot les preferències es construeixen dins d'entorns prèviament configurats. La qüestió no és tant què triem, sinó fins a quin punt allò que triem ja ve delimitat. Aquesta idea amplia el debat sobre les condicions: no només fan possible l'experiència cultural, sinó que també en defineixen els límits i el tipus de sentit que hi pot emergir. [Jot Down Cultural Magazine](#) [5]

Del contenido a la cultura: la política cinematográfica europea, en una encrucijada Davide Abbatescianni, març 2026

L'article recull un debat a la Berlinale sobre el futur de la política audiovisual europea en un context marcat per l'hegemonia de les plataformes digitals. Diversos agents del sector alerten del risc que el cinema sigui reduït a "contingut", sotmès a lògiques de mercat i algoritme, i desvinculat de la seva dimensió cultural. El text planteja la necessitat de reforçar marcs públics que protegeixin la diversitat, la creació i la circulació d'obres europees, així com de repensar els instruments de suport davant aquest nou escenari. El debat no és només sectorial: afecta la manera com es defineix què compta com a cultura i qui conserva capacitat d'intervenir en aquesta definició. [Cineuropa](#) [6]

Els textos dibuixen una política cultural que sovint se sent més segura actuant sobre les condicions que sobre el nucli més disputat de la cultura. Defineix estàndards, crea contextos, activa circuits, acompanya recepcions. Tot això és rellevant i, sovint, necessari. Però també convé assumir que aquestes intervencions no són perifèriques ni neutres: modelen ecosistemes, jerarquitzen pràctiques i orienten formes de valor.

Quan la pregunta es desplaça cap al contingut, el criteri o el sentit, la intervenció es torna més incerta. No perquè aquest terreny no s'hagi de tocar, sinó perquè és justament aquí on la responsabilitat pública es fa més visible. La qüestió, al capdavall, no és només fins on ha d'arribar la política cultural, sinó què passa quan decideix no arribar-hi. Perquè si les institucions públiques renuncien a disputar què compta com a cultura i sota quins valors es legitima, aquest espai no queda buit: es reorganitza. I no sempre amb criteris públics. Potser la qüestió no és només qui ocupa aquest espai, sinó amb quina capacitat real de disputar-lo.

Categories: Compartim

Categories: Sèries editorials

Etiquetes: públics de la cultura

Etiquetes: cultura digital

Etiquetes: valor públic de la cultura

Etiquetes: cultura i sostenibilitat

Etiquetes: governança cultural

- [7]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2026/03/compartim-setm-10-13>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://creativesunite.eu/article/moin-film-fund-supports-green-transformation-and-storytelling>

[3] <https://cultura21.cat/entrevistes/alex-portoles-des-dels-cineclubs-aportem-context-i-una-mirada-critica/>

[4] <https://www.regio7.cat/cerdanya/2026/03/18/cerdanya-film-festival-porta-bergueda-128104064.html>

[5] <https://www.jotdown.es/2026/04/ya-no-quedan-almas-que-vender/>

[6] <https://cineuropa.org/es/dossiernewsdetail/1512/489409/>

[7] <https://interaccio.diba.cat/node/10418>